

II Niedziela Zwykła • Rok B

Ewangelia: J 1, 35 – 42

Nazajutrz Jan znowu stał w tym samym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

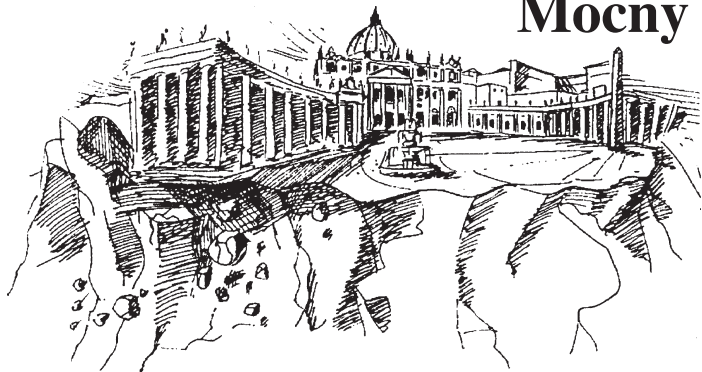
Być Drogowskazem!

Jan Chrzciciel wskazał na Jezusa, jako na Tego, Który gładzi grzechy świata. Dzięki temu, dwaj jego uczniowie, opuścili go i poszli za prawdziwym Mistrzem. Jak wiele trzeba mieć w sobie pokory, by zrezygnować z samo uwielbień, samo zachwytych na rzecz lepszych od nas. W świecie współczesnym „nowy Jan Chrzciciel”, którego stworzyłyby media, dążyłby do usunięcia, zniszczenia za wszelką cenę, zagrażającego mu konkurenta.

Drogi Przyjacielu! Czy jesteś zwolennikiem ukazywania wyższych wartości innym ludziom, czy z zawiścią strzeżesz swojej osoby i dbasz tylko o jej dobry obraz na zewnątrz, dla pozorów? Zawsze ukazuj drogę do prawdziwego Światła innym, nigdy go nie przesłaniaj, a spełnisz swoje posłannictwo!

Ks. Sylwester

Mocny fundament

Na samym początku Jezus zadbał o mocny fundament dla swej „małej trzódki”. Zbudował ją na Piotrze, Opcie. Fundament może się kruszyć, może się pochylać, ale trwa!

Z okazji 19. rocznicy Urodzin naszej Współredaktorce – Monice Grzesiak, składamy najserdeczniejsze życzenia, błogostawieństwa Bożego, pogody ducha, życia bez problemów, pełnego szczęścia i radości oraz dużo uśmiechów słońca życzy Ci Redakcja

Kalendarz liturgiczny

19 stycznia 2003 - Niedziela
Imieniny obchodzą: Henryk, Mariusz
Liturgia Słowa:
1 Sm 3, 3b - 10. 19
Psalm 40
1 Kor 6, 13c - 15a. 17 - 20
J 1, 35 - 42

20 stycznia 2003 - Poniedziałek
Imieniny obchodzą: Fabian, Sebastian
Liturgia Słowa:
Hbr 5, 1 - 10
Psalm 110
Mk 2, 18 - 22

21 stycznia 2003 - Wtorek
DZIEŃ BABCI
Imieniny obchodzą: Agnieszka
Liturgia Słowa:
Hbr 6, 10 - 20
Psalm 111
Mk 2, 23 - 28

22 stycznia 2003 - Środa
DZIEŃ DZIADKA
Wspomnienie Św. Wincentego Pallotiego
Imieniny obchodzi: Anastazy
Liturgia Słowa:
Hbr 7, 1 - 3. 15 - 17
Psalm 110
Mk 3, 1 - 6

23 stycznia 2003 - Czwartek
Imieniny obchodzą: Ildelfons
Liturgia Słowa:
Hbr 7, 25 - 8, 6
Psalm 40
Mk 3, 7 - 12

24 stycznia 2003 - Piątek
Imieniny obchodzą: Rafał, Felicja
Liturgia Słowa:
Hbr 8, 6 - 13
Psalm 85
Mk 3, 13 - 19

25 stycznia 2003 - Sobota
Imieniny obchodzą: Henryk, Teresa
Liturgia Słowa:
Dz 22, 3 - 16 lub Dz 9, 1 - 22
Psalm 117
Mk 16, 15 - 18

ABYŚMY BYLI ŚWIĘCI...

Każdy z nas chciałby żyć w lepszym świecie, pragnienia te dotyczą zarówno sfery duchowej jak i materialnej. Nasze marzenia mogą stać się realne, ponieważ wiele zależy od nas. Każdy powinien zacząć od siebie, zmienić coś na lepsze w rodzinie, środowisku, w pracy, w szkole lub na uczelni. Tak wiele możemy zrobić, ale często brakuje nam odwagi, zachęty, aprobaty ze strony innych, nie chcemy odstawać od przeciętnego szablonu obywatela.

Wszyscy jesteśmy dziećmi Boga. Bóg nas stworzył, kocha i pragnie naszego szczęścia. Przez swojego Syna, Jezusa Chrystusa, dał nam życie wieczne. Od momentu Chrztu Świętego jesteśmy świątynią Ducha Świętego. Bóg mówi do nas przez nasze sumienie, przez natchnienie, Pismo Święte, kapłanów, innych ludzi, lekturę duchową, różne wydarzenia. Ale czy my Boga słyszymy, czy nie zgubiliśmy się w gąszczu naszych spraw i obowiązków, a może z powodu wygodnictwa lekceważymy przykazania i natchnienia Boże? W Piśmie Świętym w liście do Efezjan czytamy: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich w Chrystusie. W nim bowiem wybrał nas przez założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem”. (Ef 1,3-4a)

Zatem Bóg powołuje nas wszystkich do świętości. Stawać się świętymi w codzienności

i szarości życia to jest zachęta i zadanie dla nas na ten nowy rok. Ś.P. Biskup Jan Chrapek pisał: „Gdybym potrafił być w otaczającym mnie świecie „dobrym i ciepłym uśmiechem” – małym promieniem słońca, wpadającym do ciemnego i lodowatego pokoju, by go oświetlił i rozgrzał, to by wystarczyło, bym zmienił świat.”

W czasie ostatniej pielgrzymki do Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w Łagiewnikach prosił wszystkich rodaków:

„Bądźcie świadkami miłosierdzia”, a na krakowskich Błoniach, abyśmy mieli „wyobraźnię miłosierdzia”.

„Trzeba spojrzenia miłości, aby dostrzec brata, który wraz z utratą pracy, dachu nad głową, możliwości godnego utrzymania rodziny i wykształcenia dzieci doznaje poczucia opuszczenia, zagubienia i beznadziei. Potrzeba <<wyobraźni miłosierdzia >>, aby przyjść z pomocą dziecku zaniedbanemu duchowo i materialnie, aby nie odwracać się od chłopca czy dziewczyny, którzy zgubili się w świecie różnorodnych uzależnień lub przestępstwa; aby nieść radę, pocieszenie duchowe i materialne tym, którzy podejmują walkę ze złem.

Potrzeba tej wyobraźni wszędzie tam, gdzie ludzie w potrzebie wołają do Ojca miłosierdzia: <<Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj >>. Oby dzięki bratniej miłości tego chleba nikomu nie brakowało! <<Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią>> (Mt 5,7)”

(homilia J.P II)

Jesienią 2002 roku Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił świętym Jose Maria Escriva de Balaguer – założycielka Opus-Dei. Można go nazwać „Świętym spraw codziennych”.

W miesięczniku „Apostolstwa Chorych” czytamy: „W 1928 założył Opus – Dei – Dzieło Boże, instytucję, która miała pomagać chrześcijanom zdobywać świętość przez spełnianie swoich codziennych obowiązków zawodowych, rodzinnych i społecznych.”

Bądźmy zatem świętymi w rodzinie, w pracy, w szkole, w swoim środowisku, nie mówimy, że się do tego nie nadajemy. Prośmy Ducha Świętego o światło jak postępować, co czynić, aby miłosierdzie okazywać bliźnim i być codziennie coraz bliżej Boga i ludzi. Jeśli zechcemy być lepszymi, Duch Święty poprowadzi nas i wzmocni. Kiedy przyjdą trudności nie zniechęcajmy się, prosimy o pomoc Świętego Jose Maria Escriva. Nie zrażamy się niepowodzeniami, podnosimy się z upadków, módlmy się za siebie nawzajem. W „Liście na temat wolontariatu” Ś.P. Biskup Jan Chrapek pisał: „Dzielmy się miłością, aby otaczający nas świat ludzi wszelako potrzebujących, stał się piękniejszy i bardziej braterski, a dobro wspólne mogło być nie tylko bronione, ale także wzbogacane naszą odpowiedzialnością, troską, inspirowaną wrażliwością serca kształtowanego Ewangelią”.

Drogi Czytelniku na Nowy Rok 2003 życzę Ci świętości na co dzień, a wtedy nasz świat będzie piękniejszy.

opr. Maria Sowińska

Blżej człowieka...

„Dziś jestem smutny i nieszczęśliwy. Co mama poczęć? Stanę się zgorzkniały i stracę zaufanie do ludzi, bo zawiódł mnie jeden człowiek??? Będę ział nienawiścią do tych, co odnaleźli swoje skarby, bo ja sam nie dotarłem do mojego???”

Alchemik – Paulo Coelho

Odnoszę wrażenie, że zalewa nas fala zwątpienia w wartości takie jak: Wiara, Miłość, Rodzina, Przyjaźń, Prawda, Dobro... Dostosuję smutne to zjawisko. Przyznam szczerze, że po przeczytaniu artykułu z ostatniego numeru „Mojej Parafii” o osiemnastoletniej Kasi, która zwątpiła w szczerłość i dobroć u innych ludzi, „wewnętrzny głos” nie dawał mi spokoju i podpowiadał, że: „muszę coś zrobić. Ale co??”

Trudno powiedzieć, co tak naprawdę wywołało u Kasi tak wielkie rozczarowanie. Można tylko przypuszczać, że jej smutek i ból spotęgowało jeszcze bardziej uczucie osamotnienia. Być może Kasia, zawiódła się na najbliższych osobach i ma poczucie, że opowiadając o swoich problemach, mogłaby być nie zrozumiana lub nawet zlekceważona. Bardzo możliwe, że obawia się też oceniania jej przez innych zamiast pomocy w rozwiązaniu problemu. Osób podobnych do Kasi, które tracą poczucie sensu i wiarę w istnienie DOBRA, nie brakuje wokół nas. Jak ich rozpoznać? Zwykle, chociaż bardzo starannie próbują ukryć przed otoczeniem stan swojego ducha, charakteryzują

się smutnym wyrazem twarzy. Mają dosyć duże trudności w skupieniu uwagi, sprawiają wrażenie „nieobecnych”, działają na „zwolnionych obrotach”. Zewnętrzny wygląd takich osób, ich ubiór, może być mniej staranny lub zaniedbany. Możemy pomóc takim osobom! Nie unikajmy ich jak ognia – oni potrzebują naszych ludzkich odruchów. Nie potrzebują natomiast uzalania się nad ich losem i litości – to może im jedynie zaszkodzić. Potrzebują dużo zrozumienia i delikatności.

Niepokojącym faktem jest dzisiaj to, że osoby młode, borykające się z problemami, często są pozostawiane same sobie. Dorosli nie uczą ich sposobów radzenia sobie w trudnych sytuacjach. Nawet jeśli młodzi zdobędą się na odwagę i zwrócą się o pomoc, ich problemy są lekceważone, odkładane „do załatwienia na później”. Często spotykam się ze stwierdzeniami, że: „tylko dorośli mają poważne problemy”, „a młodzi? Jakież oni mogą mieć problemy???” Nic dziwnego, że w otoczeniu ludzi z takimi przekonaniami, czują się osamotnieni, zagubieni.

Tak naprawdę trudno jednoznacznie określić,

co jest powodem kryzysu Wartości i tak dużego, niepokojącego zwątpienia młodzieży. Problem jest złożony, a przyczyn takiej sytuacji jest wiele. Niewątpliwie kryzys polskich rodzin, które są narażone na stale rosnący poziom bezrobocia i ubóstwa, co na pewno nie pozostaje bez wielkiego wpływu. Brak pewności o bezpieczne „jutro”, ciągły lęk, sprawa, że reagujemy na wszystko bardziej nerwowo. Wokół nas narastają konflikty, spory, podziały. Coraz mniej w nas: zrozumienia, bezinteresowności i tolerancji. Rodzi się w nas pokusa naprawiania świata przez poprawianie innych, ustalanie „własnego” porządku. Tymczasem zmiany na lepsze powinniśmy zacząć od siebie. Tylko co możemy zrobić?

Przede wszystkim, zacząć patrzeć w przyszłość z nadzieją, z ufnością, że to, co nas spotkało w życiu było nam potrzebne do zdobycia życiowej mądrości. Mamy wpływ na naszą terażniejszość. Chociaż piętrzą się przed nami przeszkody, a inni ludzie często ranią (świadomie lub nie), możemy zrobić najlepszą rzecz – nie dezerterować w naszym życiu!

Walczyć o to by: WIARY, MIŁOŚCI, PRZYJAŹNI, PRAWDY, DOBRA, BEZINTERESOWNOŚCI było jak najwięcej wokół nas. Jeśli inni mają braki, to może nasz przykład „pociągnie” ich w kierunku DOBRA... Nie traćmy czasu na gorzknienie...

Iza Wojcieszek

Tydzień Modlitwy o Jedność Chrzęścjan

Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrzęścjan po raz pierwszy został zorganizowany w Lyonie w 1936 roku. Następnie inicjatywa ta objęła całą Francję oraz kraje sąsiednie. Włączyli się w nią prawosławni, anglikanie oraz wyznania protestanckie. Tydzień Modlitw stanowią modlitwy odprawiane w świątyniach chrześcijańskich całego świata, rozważanie tych samych tekstów biblijnych oraz wspólne spotkania i modlitwy chrzęścjan różnych wyznań.

Tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrzęścjan przypada od 18 do 25 stycznia. Hasło Tygodnia: „Ten skarb przechowujemy w glinianych naczyniach” (2Kor 4,7), opracowane zostało przez grupę roboczą wyłonioną przez Ekumeniczną Komisję Kościołów Chrzęścjan w Argentynie. W skład tej grupy weszli przedstawiciele trzech rodzin wyznaniowych: rzymskokatolickiej, prawosławnej i protestanckiej.

Kontekst tego hasła wskazuje na to, że posiadamy skarb, który jako dar Boży, staje się naszym udziałem. Jest on nam dany ku wzmocnieniu w cierpieniu oraz ku zachęce w dniach troski. Mamy go w kruchym naczyniu ludzkiej egzystencji. Skarbem tym jest chwała Pana Jezusa Chrystusa, która przewyciężyła grzech, śmierć, przesładowanie i nienawiść. Skarb ten, jak pisze Apostoł Paweł w 2Kor 4,4-6, to także poznanie chwały Bożej objawionej w Jezusie Chrystusie, ukazującym Bożą miłość i miłosierdzie wobec całego stworzenia, a szczególnie ludzi biednych.

Bóg zaprasza nas do świadectwa wiary w ludzkich słabościach i przez nie. Ciało Chrystusa nie jest podzielone. Dlatego powinniśmy przewyciężać podziały między chrzęścjanami, gdyż są one anty świadectwem tej podstawowej prawdy.

Apostoł Paweł zachęca czytelników swego listu do świadectwa wiary: „uwierzyłem, przeto powiedziałem”. Mówienie o swojej wierze i życie zgodne z wiarą, stanowią integralną część ekumenicznego pielgrzymowania. Ponadto wskazu-

je na nadzieję dla świata opartą na objawieniu Bożej chwały w Jezusie Chrystusie, która przewycięży wszelkie ciemności ludzkiej egzystencji i prowadzi do ostatecznego przeznaczenia. Wspólna wiara w Jezusa Chrystusa jest naszą nadzieją i skarbem.

Tajemnica zbawienia, dzięki Bożej łasce, ukazana została w człowieku, noszącym w swej kruchej naturze obraz Chrystusa. Obecność Chrystusa unaoczniona w życiu jednostki, odnawia nas w taki sposób, że lepiej ukazujemy Boży obraz i podobieństwo, na które zostaliśmy stworzeni. Ten wielki skarb jest udziałem wszystkich ludzi.

Ojciec św. Jan Paweł II w swojej encyklice „Ut unum sint”, zwołał chrzęścjan do modlitwy: „Gdy chrzęścjanie modlą się razem, wówczas cel, jakim jest zjednoczenie, wydaje się bliższy. Długo historia chrzęścjan znaczone wielorakim rozbiem, wydaje się jakby układać na nowo, dążąc do źródła swej jedności, którym jest Jezus Chrystus (...). Na ekumenicznej drodze jedności trzeba przypisać stanowczy prymat wspólnej modlitwie – modlitwemu zjednoczeniu wokół samego Chrystusa” (nr 22).

Jedność wszystkich, którzy wierzą w Chrystusa, jest widoczna, kiedy chrzęścjanie szczerze podejmują się zadań w świecie, w którym pielgrzymują. Jedność, do której dążymy, jest w gruncie rzeczy Bożym darem, dlatego nieustannie módlmy się o to, byśmy byli gotowi do przyjęcia tego daru i niesienia go w glinianych naczyniach naszej kruchej, ludzkiej natury.

Niech ten Tydzień pomoże nam dojrzeć we wszystkich chrzęścjanach braci i siostry, posiadających jeden kruchy skarb wiary. Prośba o jedność niech stanie się integralną częścią naszej codziennej modlitwy. W intencji zjednoczenia wyznawców Chrystusa, ofiarujemy Panu nasze modlitwy, dobre czyny i spotykające nas cierpienia. W ten sposób przyczynimy się do spełnienia prośby Chrystusa: „aby byli jedno”.

Opr. Agnieszka Dobrowolska

Z DZIEJÓW SEKRETARIATU MISYJNEGO KSIĘŻY PALLOTYNÓW

Troska Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego o dzieło misyjne znalazła konkretny wyraz powołaniem do istnienia 15 maja 1970 roku, Sekretariatu do Spraw Misji w Rzymie, który miałby za zadanie wspomagać misje duchowo i materialnie.

Wydarzenie to zbiegło się z podjęciem przez Polską Prowincję decyzji o pracy misyjnej polskich Pallotynów w Brazylii i Rwandzie. Zaistniała więc konieczność powołania Sekretariatu Misyjnego Księży Pallotynów w Polsce. Miał on swoją siedzibę w domu Zarządu Prowincjalnego przy ul. Skaryszewskiej 15 w Warszawie, a zarządzał nim ks. Czesław Ramusiewicz SAC, a potem, od 1976 roku do chwili obecnej ks. Stanisław Kuraciński SAC. W tym samym roku, w Ząbkach przy ul. Wilczej 8 zakupiono dom i przeznaczono na Sekretariat.

Od samego początku zadaniem Sekretariatu Misyjnego było zachęcanie ludzi świeckich do tego, by wspierali dzieło misyjne modlitwą, ofiarą własnych cierpień oraz ofiarą materialną. To zaangażowanie w szerzenie idei misyjnej w kraju wynika po pierwsze: z potrzeby stworzenia zaplecza duchowego dla misjonarzy i Kościołów misyjnych, po drugie: z pragnienia budzenia ducha misyjnego wśród wszystkich wierzących.

Każdego roku z ramienia Sekretariatu Misyjnego organizowana jest grupa współpracowników idąca w pielgrzymce na Jasną Górę i do Wilna. Raz w roku odbywa się czuwanie modlitwne dorosłych i młodzieży na Jasnej Górze w intencjach misyjnych.

Od 1991 roku wydawany jest kwartalnik „Poślam Was”, w którym przekazywane są najnowsze wiadomości z życia Kościoła misyjnego, wypowiedzi, świadectwa i listy misjonarzy.

Odprawiając Msze Święte, głosząc homilie i katechezy, przekazując najnowsze informacje z terenów misyjnych, Sekretariat Misyjny animuje również siostry zakonne klauzурowe. Organizuje też spotkania dla sióstr z instytutów zakonnych czynnych oraz dla kapłanów diecezjalnych.

Poza animacją misyjną, drugim zasadniczym zadaniem Sekretariatu jest organizowanie konkretnej pomocy materialnej dla misjonarzy oraz ludności tubylczej. Od początków istnienia wysyłane były paczki żywnościowe, z odzieżą, lekarstwami, środkami higienicznymi, narzędziami ogrod-

niczymi, słusarskimi itp., artykułami gospodarstwa domowego, kocami. Wysyłano również wiele szat i naczyń liturgicznych oraz dewocjonalia.

W 1994 roku wstrząsnęła światem wieść o okrutnej masakrze ludności cywilnej w Rwandzie. Zginęło prawie dwa miliony ludzi a setki tysięcy pozostało bez środków do życia. Najbardziej cierpią niewinne i osierocone dzieci. Tuż po tych wydarzeniach, Sekretariat zajął się organizowaniem pomocy dla ludności i Kościoła w zrujnowanej wojną Rwandzie. Od kilku lat prowadzona jest akcja Adopcji serca, która polega na otoczeniu opieką duchową i materialną małego, osieroconego rwandyjczyka. Jest to w tej chwili największe i najbardziej palące zadanie misyjne, w które włączyło się wielu współpracowników przez swoją modlitwę i ofiarę.

W latach 90-tych Sekretariat Misyjny Księży Pallotynów wziął pod uwagę także Kościoły katolickie na Wschodzie. Utworzono „Pomost” pomiędzy Polską a Wschodem. Szczególną opieką objęto Polaków zamieszkujących na Białorusi i na Ukrainie.

Ojciec Święty Jan Paweł II wielokrotnie apelował o pomoc duszpasterską dla Ameryki Południowej. Księża Pallotyni odpowiedzieli na tę prośbę, tworząc kolejne placówki misyjne. Swoich misjonarzy, w 1997 roku wysłali do Wenezueli i Kolumbii, by pomagając miejscowej ludności, szerzyli kult Bożego Miłosierdzia i przyczyniali się do wzrostu powołań kapłańskich i zakonnych.

Wciąż poszerza się pallotyńska praca duszpasterska na Słowacji. W trzech parafiach: Smiżany, Predajna, Hronsky Benadik, Księża Pallotyni przede wszystkim prowadzą pracę parafialną, a przy parafiach rozwijają szereg dzieł zgodnie z pallotyńskim chryzmatem. Smiżany stały się centrum szerzenia kultu Miłosierdzia Bożego. W budowie jest kościół i dom. Księża myślą o powołaniu wydziałnictwa.

Nie ulega wątpliwości, iż wszystko to nie miało by miejsca, gdyby nie pomoc duchowa i materialna wszystkich ludzi dobrej woli.

W duchu wdzięczności za trud współpracy misyjnej Sekretariat otacza nieustanną modlitwą wszystkich swoich współpracowników.

Kraje misyjne, w których przebywają nasi misjonarze: Rwanda, Kongo-Zair, Wybrzeże Kości Słoniowej, Kolumbia, Wenezuela, Ukraina i Słowacja.

Pallotyński Sekretariat Misyjny Prowincji Chrystusa Króla
ul. Skaryszewska 12, skr.poczt. 255, 03-802 Warszawa
tel. (0 - prefiks - 22) 781 - 60 - 68, 781 - 46 - 35, 818 - 47 - 31
fax. (0 - prefiks - 22) 781 - 67 - 59
misje@pallotyni.pl

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 – Nabożeństwo, podczas którego będziemy modlić się o jedność wszystkich chrześcijan.
2. W poniedziałek, 20 stycznia 2003r., o godz. 18.45 w salce nowej plebani odbędzie się zebranie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej, na które zaprasza Zarząd wszystkich zrzeszonych i sympatyków Stowarzyszenia.
3. W środę, 22 stycznia, Uroczystość Świętego Wincentego Pallottiego, założyciela Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego – Księża Pallotynów. Msze św. jak w dni powszednie. Po Mszach świętych będzie można ucałować relikwie Świętego. Zewnętrzną uroczystość ku czci Św. Wincentego Pallottiego, będziemy obchodzić w przyszłą niedzielę, 26 stycznia. Homilie podczas wszystkich Mszy świętych wygłosi przedstawiciel Sekretariatu Misyjnego Księża Pallotynów z Ząbek.
4. Od 18 do 25 stycznia trwa Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. W naszym kościele spotykamy się w tych dniach na wspólnej modlitwie ekumenicznej o godz. 18.00.

W minionym tygodniu

Odeszli do Pana:

Janina Kędzior – lat 78,

Maria Jasińska – lat 59,

Janina Płatos – lat 89,

Zofia Makowska – lat 70.

Związek Małżeński zawarli:

Katarzyna Stępień i Patryk Zuba,

Aleksandra Błędowska i Paweł Guziak.

ŻYCZENIA

Wszystkim BABCIOM i DZIADKOM w Dniu Waszego święta, składamy najlepsze życzenia, dużo zdrowia, pogody ducha, pociechy z wnucząt, a w szczególności opieki Matki Bożej.

zyczy Redakcja

Dlaczego kochamy naszych dziadków?

W tym tygodniu swoje święto przeżywają nasze babcie i nasi dziadkowie. Są oni dla nas bardzo ważni. Z naszej strony należy się im ogromny szacunek, tolerancja i wyrozumiałość. Musimy być dobrzy nie tylko dla naszych dziadków ale dla osób starszych przypadkowo spotkanych na ulicy, w autobusie. Pamiętajmy, aby zawsze być miłym, ustępować miejsca, pomagać. Spytałam dzieci: „Dlaczego kochają swoich dziadków?”; oto kilka wypowiedzi:

Kasia lat 10

Ja swoich dziadków nigdy nie zamieniałabym na innych. Kiedy przyjeżdżam do nich na weekend, to zawsze babcia ma dla mnie dużo różnych rzeczy. Kupuje mi nowe zabawki.

Ania lat 7

Ja moją babcię bardzo kocham. Lubię kiedy przyjeżdża do nas. Chodzimy wtedy razem do piaskow-

nicy lub na spacer. Szkoda, że mieszka tak daleko.

Karol lat 11

Mój dziadek jest wspaniały. Razem jeździmy na ryby. Sklejamy modele samolotów. Mamy już z dziadkiem dużą kolekcję modeli.

Michał lat 8

Zawsze Święta spędzam u dziadków. Babcia piecze tak pyszne ciasta. Robi tak wyśmienite obiady. Kiedy babcia była chora, cała rodzina była smutna.

Kasia lat 12 i Tomek lat 14

My przez całe dni przebywamy z dziadkami. Rodzice całe dni pracują i nie mają czasu. Od dziecka wychowują nas dziadkowie. Jesteśmy im za to bardzo wdzięczni.

Oto kilka wypowiedzi mówiących, za co kochamy dziadków. Pamiętajmy o nich w naszych modlitwach.

Opr. Monika Grzesiak

CIEKAWOSTKI...

MAŁŻEŃSKIE ROCZNICE

pierwsza – bawełniana
druga – papierowa
trzecia – skórzana
czwarta – kwiatowa
piąta – drewniana
szósta – cukrowa
siódma – miedziana
ósma – spiżowa
dziewiąta – generalska
dziesiąta – cynowa
jedenasta – stalowa
dwunasta – lniana
trzynasta – koronkowa
czternasta – kości słoniowej
piętnasta – kryształowa
dwudziesta – porcelanowa
dwudziesta piąta – srebrna
trzydziesta – perłowa
trzydziesta piąta – koralowa
czterdziesta – rubinowa
czterdziesta piąta – szafirowa
pięćdziesiąta – złota
pięćdziesiąta piąta – brylantowa
sześćdziesiąta – diamentowa

Redakcja: ul. Młodzianowska 124, tel.: (0..48) 366-81-03

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska,

Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Joanna Ciosek, Marek Gos, Paweł Rabijewski, Iza Wojcieszek, Halina Siczek, kl. Grzegorz Zieliński.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72